UTANMAZ ADAM

Dıgıl

Fiyatı: 600 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 55
17 MAYIS 1990

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

VAH VAHAP VAH
YENİ HİKÂYE
LAV SİTORİ

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

Suat Gönülay'dan
DAMGMAN

İLBAN ERTEM'DEN
GARİBAN AKİF

ERHAN BAŞKURT
NURİ KURTCEBE
SERHAT GÜRPINAR
BÜLENT MORGÖK
ŞEVKET YALAZ

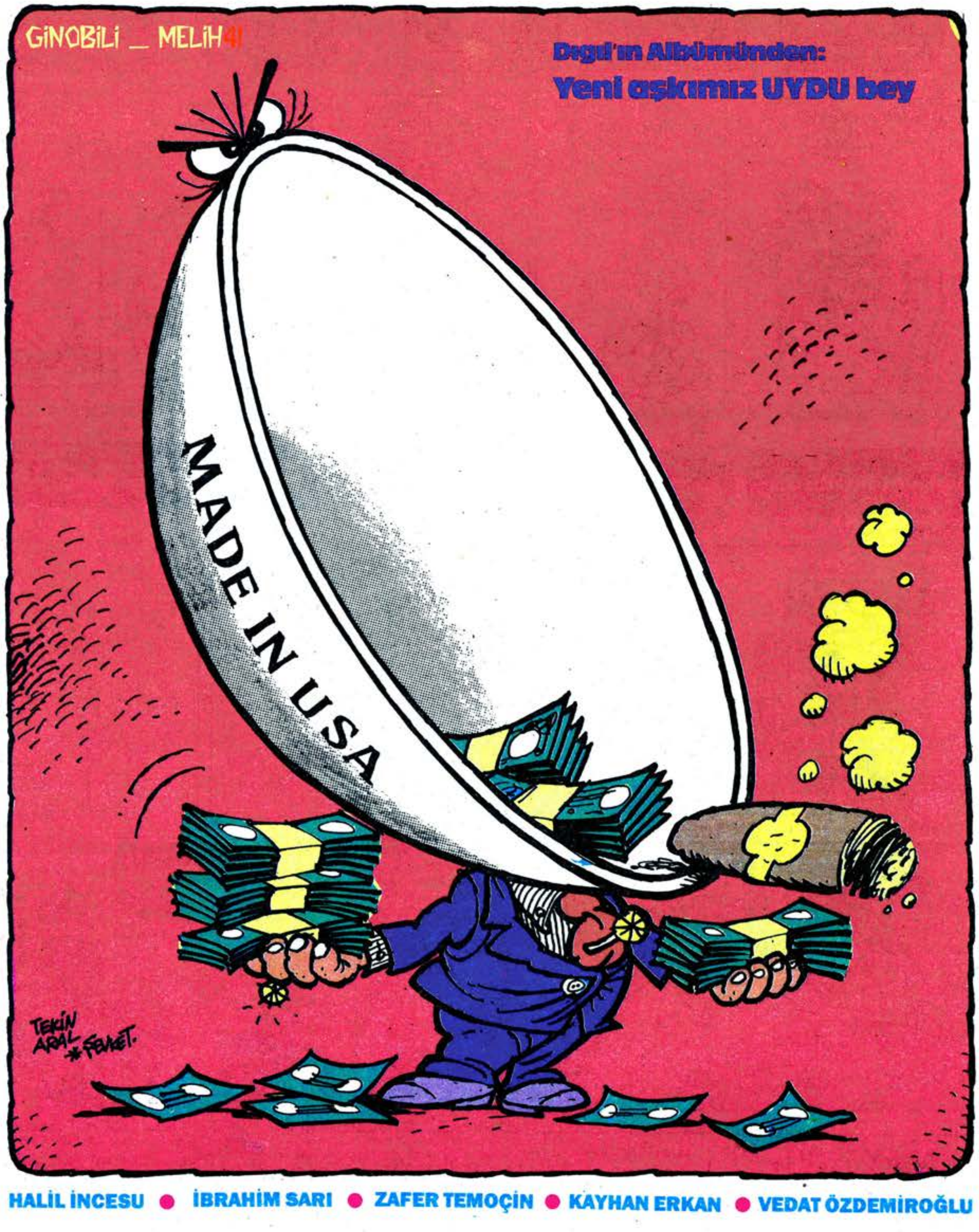

SÜLEYMAN ARGUN • HALİL İNCESU • İBRAHİM SARI • ZAFER TEMOÇİN • KAYHAN ERKAN • VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Dıgıl
YIL: 1 SAYI: 55
17 MAYIS 1990 Perşembe

Basıldığı yer:
Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme adresi: Sivritaş Sok. 11-2 Mecidiyeköy – İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK: 13.000 TL. 12 AYLIK: 26.000 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

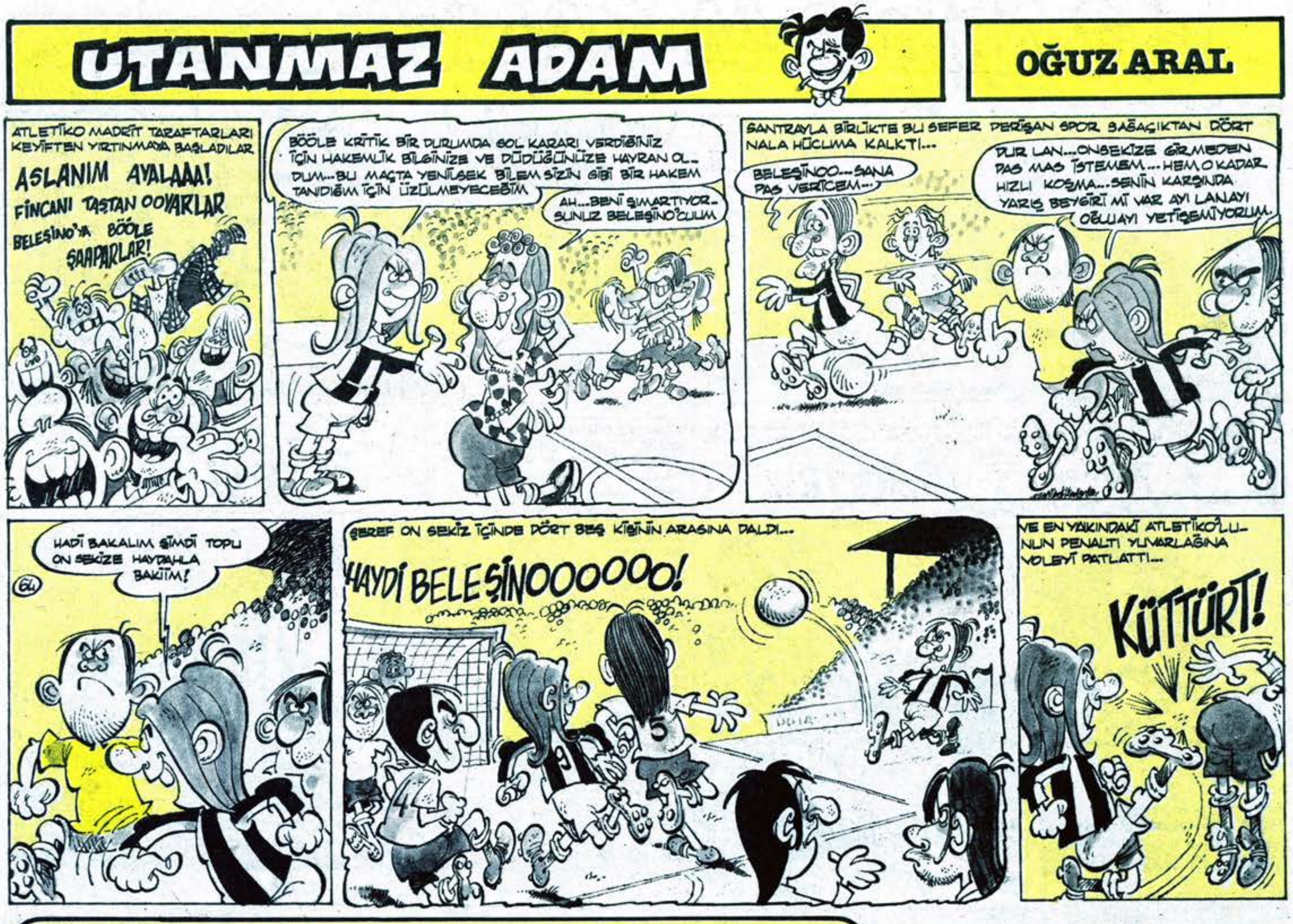

Tekin Aral'dan

Ah şu arkadaşlarım!

NE BERBERLER VAR!.

Bizim İlban odadan içeri girdiğinde yerimden dehşetle fırladım. Suratında bantlanmadık yer kalmamıştı. Neredeyse bir tek gözleri açıkta idi.

- Yahu bu ne hal?.. Hayrola kaza falan mı geçirdin yoksa?..
- Yok abi, dedi İlban. Kaza falan geçirmedim. Berbere gittim.
- Yani şimdi suratın bu hale berberde mi geldi?..
- Berberde geldi... Az önce dergiye gelirken, Sirkeci'de bir berberin önünden geçiyordum. İşten güçten fırsat bulamayıp bir haftadır sakal traşı olmadığım aklıma geldi. Girip bir traş olayım dedim. Kırksekiz saattir de uykusuzum. Üstüne üstlük koltuğa oturduğumda, yaşlıca berber bir yandan diğer koltuklarda traş olan müşterilere hararetli hararetli bir şeyler anlatıyor, bir yandan suratımı sabunluyordu. Gerisini pek hatırlamıyorum. Zira bu arada uyumuşum. Yalnız rüyamda birileri üzerime kılıçlarla saldırıyorlar, oramı buramı doğruyorlardı. Meğer ne oluyorsa bu arada oluyormuş. Sakar berber de bizi bu arada doğruyormuş. Gözlerimi açtığımda aynadaki manzarayı görünce az daha bayılıyordum.

İlban'ın suratını sarıp sarmalamışlar... Kendini dışarı dar atmış. Tam kapıdan çıkarken de, o eline biraz sakar olan yaşlıca berber sesleniyormuş arkasından...

- Gene beklerim beyim... Görüyorsunuz dükkânımızda her türlü tedbir var evvelallah...

Gene de şükret dedim İlban'a... Berber Cevdet gibi birinin eline düşmemişsin. Yoksa bu haline şükrederdin şimdi.

- Kim abi o berber Cevdet?... Diye sordu İlban... İlban'a anlattım. Dilerseniz şimdi sizlere de anlatayım. Berber Cevdet'i aslında ben tanımıyorum. O zamanlar çok küçüktüm. Dayım anlatırdı berber Cevdet'i. Hâlâ da anlatır.

Berber Cevdet, Üsküdar'ın en ünlü berberi imiş. Ama ününün büyüklüğü berberliğinden değil, çenesinin düşüklüğünden, anlattığı hikâyelerden, en önemlisi sakarlığından ötürü imiş. Üsküdar çarşısının ara sokaklarından birinde küçücük bir dükkânı varmış... Dükkânda sadece kendisi çalışırmış.

Öylesine sakarmış ki, bırakın kendisine traş olmaya gelenleri, yanındaki bakkala alışverişe gelenler bile sırtlarını duvara verip, ayaklarının ucuna basarak yürürler, bir kazaya kurban gitmemeye dikkat ederlermiş.

Çünkü bu berber Cevdet önündeki koltuğa biri oturduğu anda bir başlarmış anlatmaya... Sonra anlattıklarının heyecanına kapılıp başlarmış önündekini soğan doğrar gibi doğramaya. Traşı üçbeş kesikle atlatan haline şükreder, dükkândan güle oynaya çıkarmış. Ağır yaralılar ise bir daha berber Cevdet'in dükkânına gelmemeye yemin ederlermiş, ama bir süre sonra olanları unutup tıpış tıpış gene düşerlermiş Cevdet'e. Dedik ya, adamda hikâyenin bini bir para imiş. Ayrıca çok tatlı anlatıyormuş. O zamanlar öyle adımbaşı berber dükkânı da olmadığından, semt halkı bir bakıma mecbur kalıyormuş Cevdet'e gidip yontulmaya.

Bir gün toplanıp bir karar almışlar. Sonra da hep birlikte gidip Cevdet'in karşısına dikilmişler.

- Bunca zamandır sana traşa geliyoruz. Kesmedik yerimizi bırakmadın, ses etmiyoruz. Aramızda toplanıp bir karar aldık... Ya bunu uygularsın, ya da artık sana traşa gelmeyeceğiz demişler...
- Nedir o kararınız?.. Diye sormuş Cevdet.
- Bundan sonra bizi traş ederken hiç olmazsa narkoz ver!...

Şimdi, "Hadi canım bu kadar da olur mu?" diyeceksiniz.. Valla orasını bilmiyorum... Ben de dayımın yalancısıyım. Neyse, hikâyemize devam edelim.

Birgün Cevdet'e emekli Sami Bey sakal traşına gelmiş. Cevdet'in o gün çenesi fazlaca düşük bir günüymüş. Sami Bey de hasar biraz fazla olmuş. Dükkândaki diğer müşterilerin, eşin dostun yardımıyla Sami Beyi evine kucakta götürmüşler..

Ve aradan iki gün geçmiş... Bir gazetede şöyle bir ilan çıkmış:

TEŞEKKÜR

Yaptığı başarılı operasyonla apandistimi alan ve beni yıllardır çekmekte olduğum bu ıstıraptan kurtaran değerli insan, büyük berber

CEVDET'e

sonsuz teşekkürlerimi arzederim.

Emekli Hakim
SAMİ ÜNAL

Ve berber Cevdet, traşlarına ve ameliyatlarına devam etmiş yıllarca.

Tekin Aral

Beyoğlu Karaca Tiyatrosu

DARİO FO'nun iki perdelik curcunası

"BEDAVA MI SANDIN?"

Yöneten: OĞUZ ARAL

4 Mayıs'tan itibaren

Cuma 20.30
Cumartesi ve Pazar 15.30'da
İstiklal Caddesi – Beyoğlu

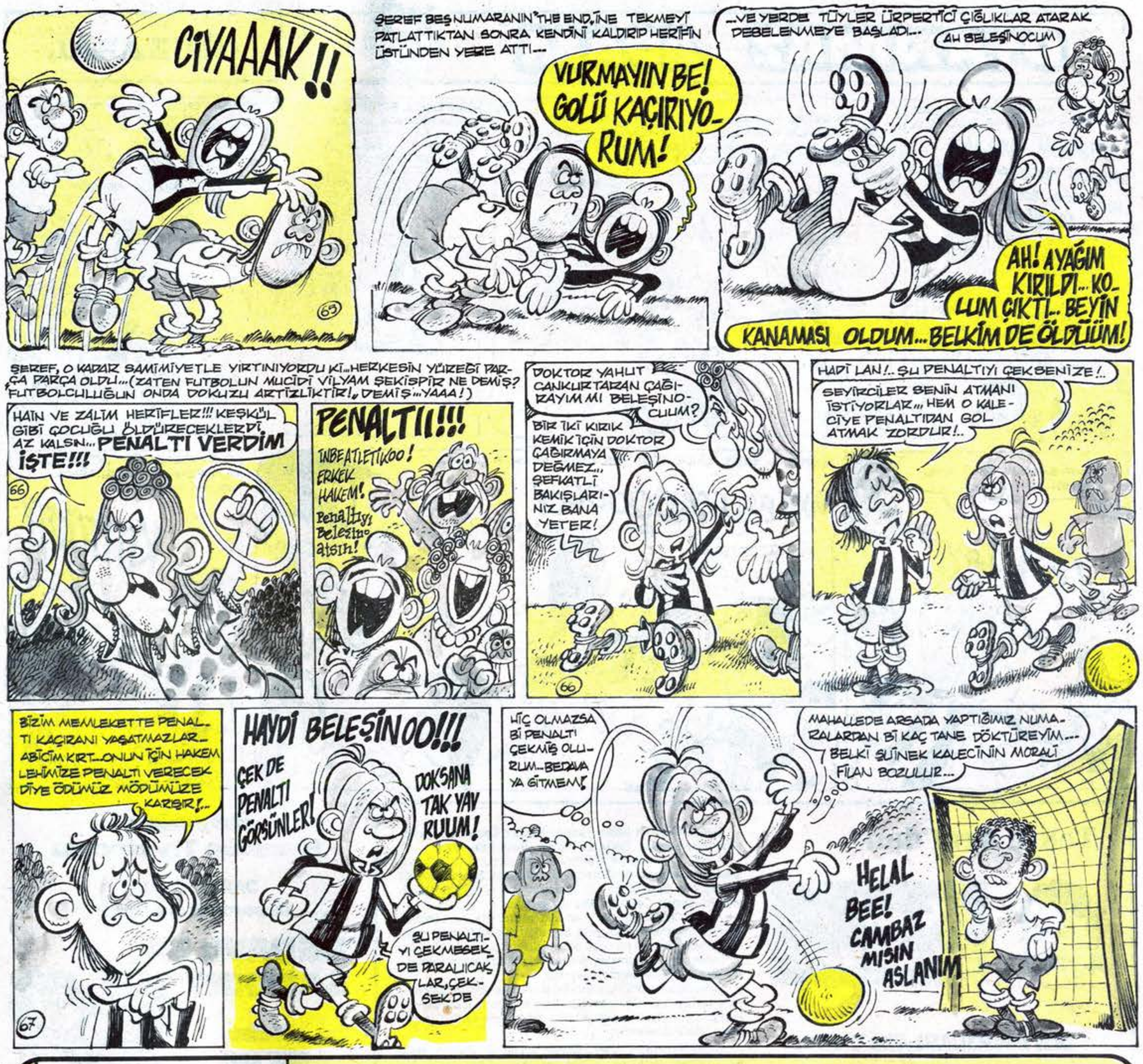

Vedat Özdemiroğlu

Cetoncunun adı Memet Ali

Keşke sihirli bir kalemim olsaydı, en güzel yazıları yazsaydı kendiliğinden şeklinde bir düşünceyle Eminönü'ndeki üstgeçitten aşağıya baktı ümitsiz yazar Vehbi Gökten. Trafik o biçimdi, küfretti. Çağdaş uygarlık düzeyiyle uzaktan yakından ilgisi olmayan bir ayağı çok küçük, suratı eğri dilencinin birincil sorunu paraydı. Yapıldığı günden beri bu üstgeçitte otururdu, kendince özdeşleşmişti, kimsenin umurunda değildi. Ümitsiz yaşar Vehbi Gökten, dilencinin para talebini duymamazlıktan gelmeye çalışırken, birden aklına "talep eğrisi" geldi, ardından iktisat, küfretti.

★ ★ ★

Ortaköy otobüslerinin kalktığı taraftaki merdivenleri acele etmeden indi. Arkadan dilencinin mistik anlamlar yüklü çatlak sesleri - azalarak - geliyordu. Çamur ve soğuk ve enflasyon en çok konuşulan konulardı son günlerde. Kadıköy iskelesinin önünde jeton alım satımıyla uğraşan Memet Ali (12), suratının kiri ve koyu sarı sümüğüyle sosyal içerikli film gibiydi. Kendi çapında bir mafya oluşturup jeton başından 10 lira kazanmaya başlayalı tapu - kadastroda memur Recai Koşan yedi kere maaş almış, karısı üç kere evden kaçmıştı.

★ ★ ★

Yedi aylık jetoncu Memet Ali tüberkiloz babasını, başörtülü anasını, ve dört kardeşini unutarak iskeleye doğru ilerleyen krem renkli pardösülü adama jeton satma eylemine girişti. Adam tükenme aşamanasındaki sigarasını yere atıp ve üstüne basmayıp gişeye doğru devinimlenirken gözü cetoncuya ilişti. - Adının Memet Ali olduğunu nereden bilsindi - cetoncuya çok şaşı baktı - ki bu günlük literatürde siktir lan demekti - Memet Ali'nin ahenksiz sesi kısıldı, bu adamdan iş çıkmıyacağı anlaşıldı, siktiret, zaten şaşıydı. Adının M. Ali olduğunu bilmediği cetoncuya karşı bir zafer kazanmak, güldürdü krem renkli pardösülü adamı, böyle bastırırlardı işte adamı. Yaa sen beni ne sandın nalet gelin, biz eski toprağız, bakma böyle pısırık olduğuma, Naşide Hanım'ı kaybettiğimden beri hüzünlüyüm. O yüzden sesim çıkmıyor son yıllarda.

★ ★ ★

Acelesi olmayan her ümitsiz yazar gibi, Vehbi Gökten de uzun süre izledi kocaman ısırıklarla balık - ekmek yiyenlere fon olan denizi. Deniz ne Orhan Velisel bir hüzündeydi, ne de mavi mavi masmavi, bulanık bir sanayi rengi. Ve vapurlar düdüklerini ısrarla haykırarak sabırsız bir bekleyiş içindeydi, gün olur başıma kadar nefret alıp başımı giderim bu şehirden makamında düşündü Vehbi Gökten. Bir düzine sonradan İstanbullunun anlamsızca kasetçi dükkânının önünü işgalleyip birbirleriyle şakalaşarak, efkarlanarak, küfürlü coşkularla dinledikleri sesi haremağasını, tipi hıyarağasını andıran bir 15-20 yaş grubu arası "Doğuluyum ama İstanbul'da oturuyom" iddiasındaki türkücünün sesi Yenicaminin ezanı yanık okuduğuna tüm kalbiyle inanan nota bilmez imamının İkindi namazısal sesiyle sentez oluşturdu. Barış güvercinleri yem kaygısındaydı.

★ ★ ★

Soğuk ve çamur neyse de enflasyon çok koyuyordu. Anasını bilmem ne yaptımının pezevengi diyerek ve ettiği küfürün muhattabı kafasında tam belirmeyerek, kocaman bir dosyayı tozlarını şöyle bir silerek raftan indirdi tapu - kadastroda memur Recai Koşan. Bizimki de iş mi ulan, rüşvette olmasa ölelim daha iyi, anasını avradını be dedi. Bu simgesel hedeflere küfredip, içten içe coşan tapu - kadastro memuru Recai Koşan, 11 yıldır rüşvet yiyordu.

★ ★ ★

Öte yandan Bekaa Vadisi... **V.Ö.**

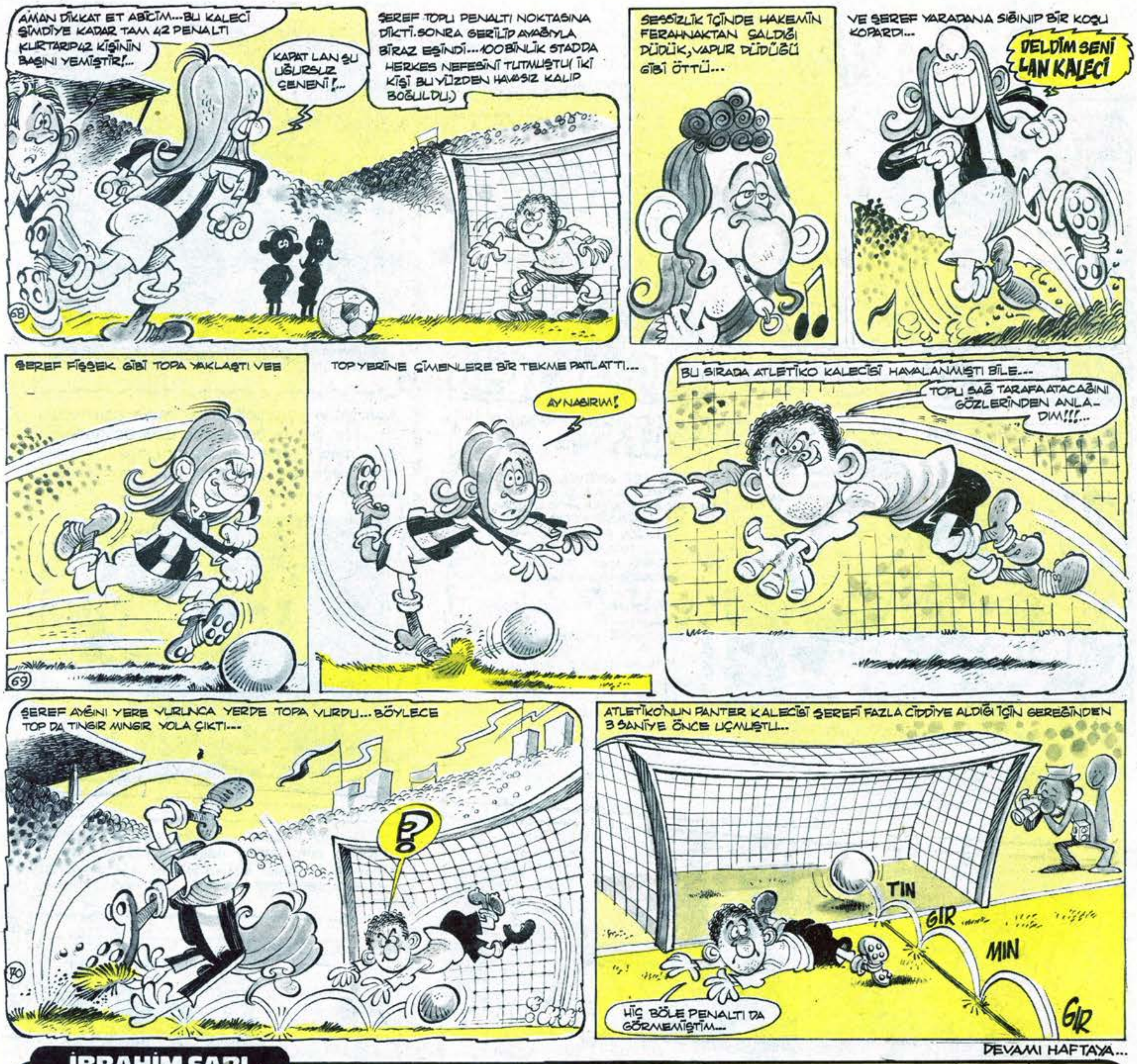

DEVAMI HAFTAYA...

İBRAHİM SARI

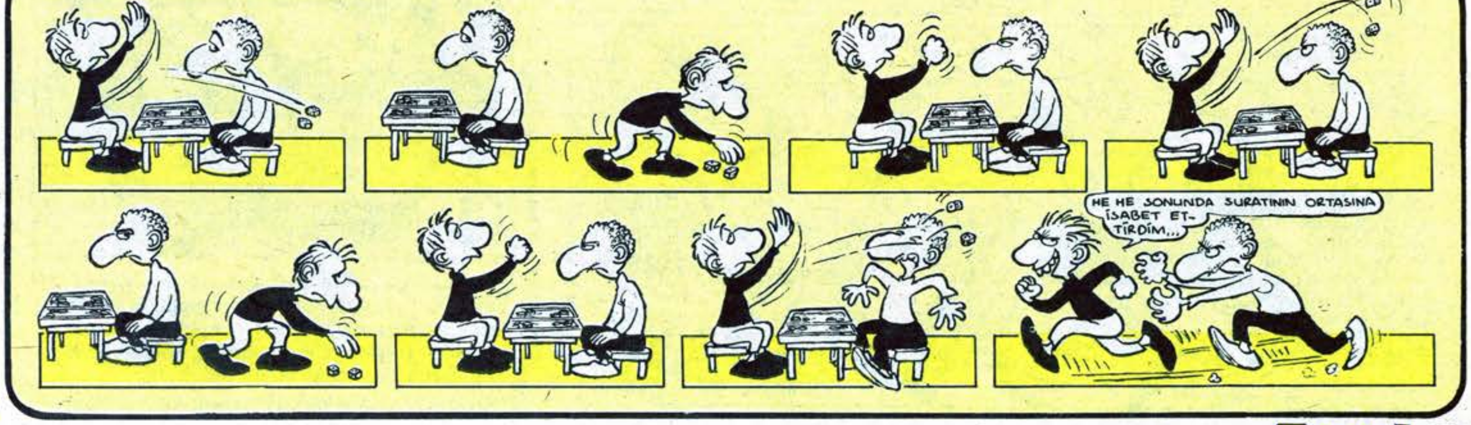

Apartman yöneticiliği seçimine gatılmıştım bir kere. Seçim öncesinde beni destekleyen apartman sakinleriyle bir pıropoganda çalışması yaparken çekilmişti bu resim.

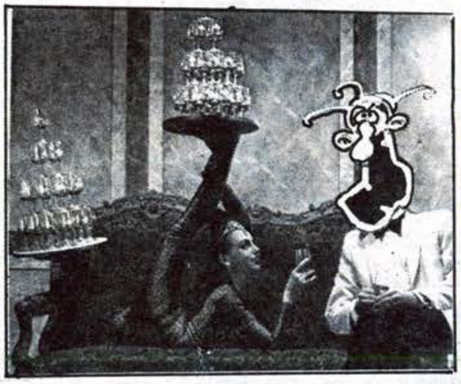

Bikere Aylin'le daha nişanlıyken onu eve atmıştım. **Amacım onu sahroş edip** sonra da öpmek ve sevmekti. O kadar içki içirdim bi türlü gendinden geçmedi **banamısın** demedi... Yok dedi... Yok yok demedi...

Çocukken, altı yaşıma girerken **yaşgünü kutlamaları çalışmaları** yapıyorduk. Kapı komşumuzun çocukları **mikiler** ve **mauslarda** gelmişti. Anı hatırası olsun diye çekildik bu fotoğrafı.

DAMGMAN

Suat GÖNÜLAY

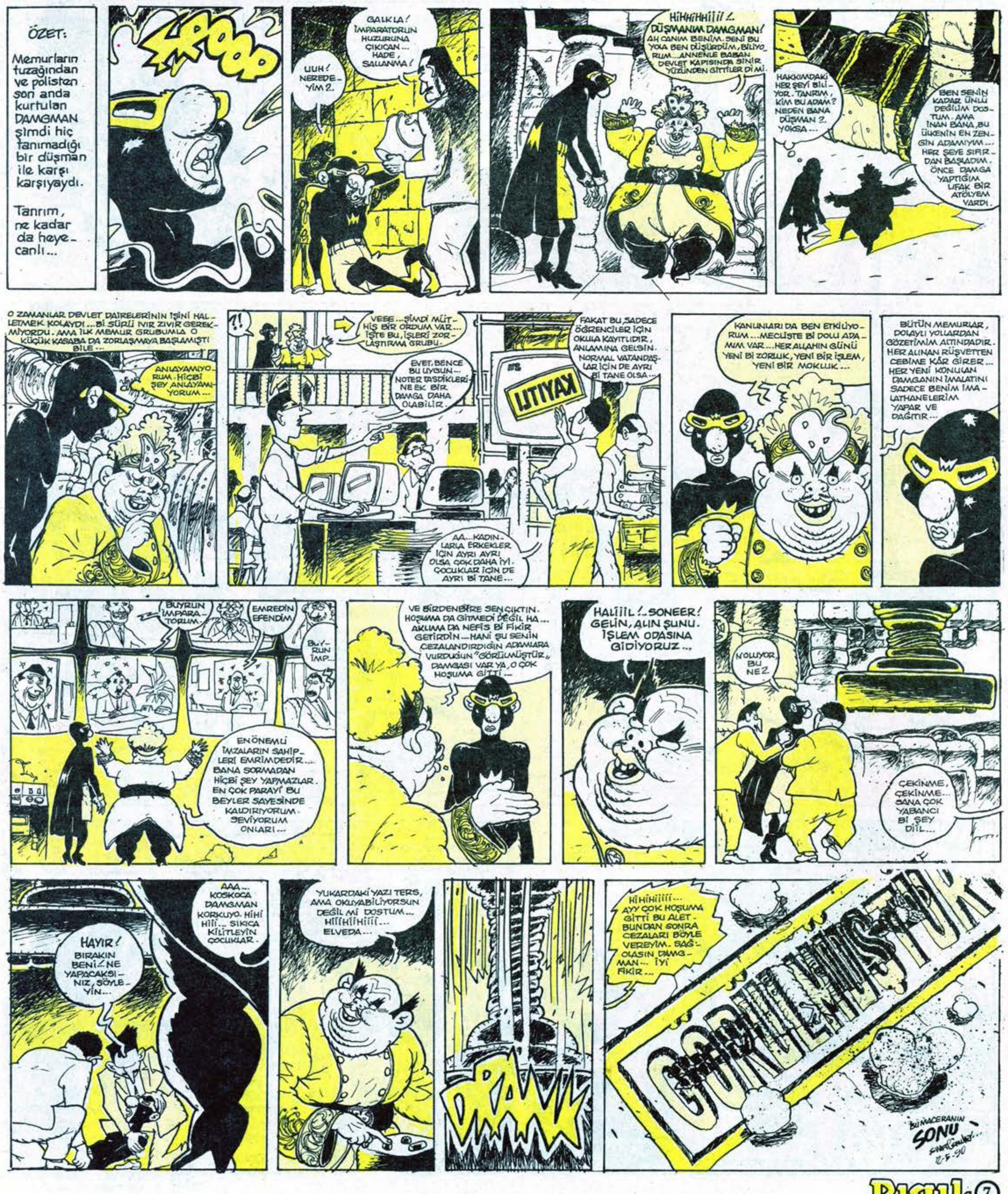

GEÇİŞ

SÜLEYMAN ARKUN

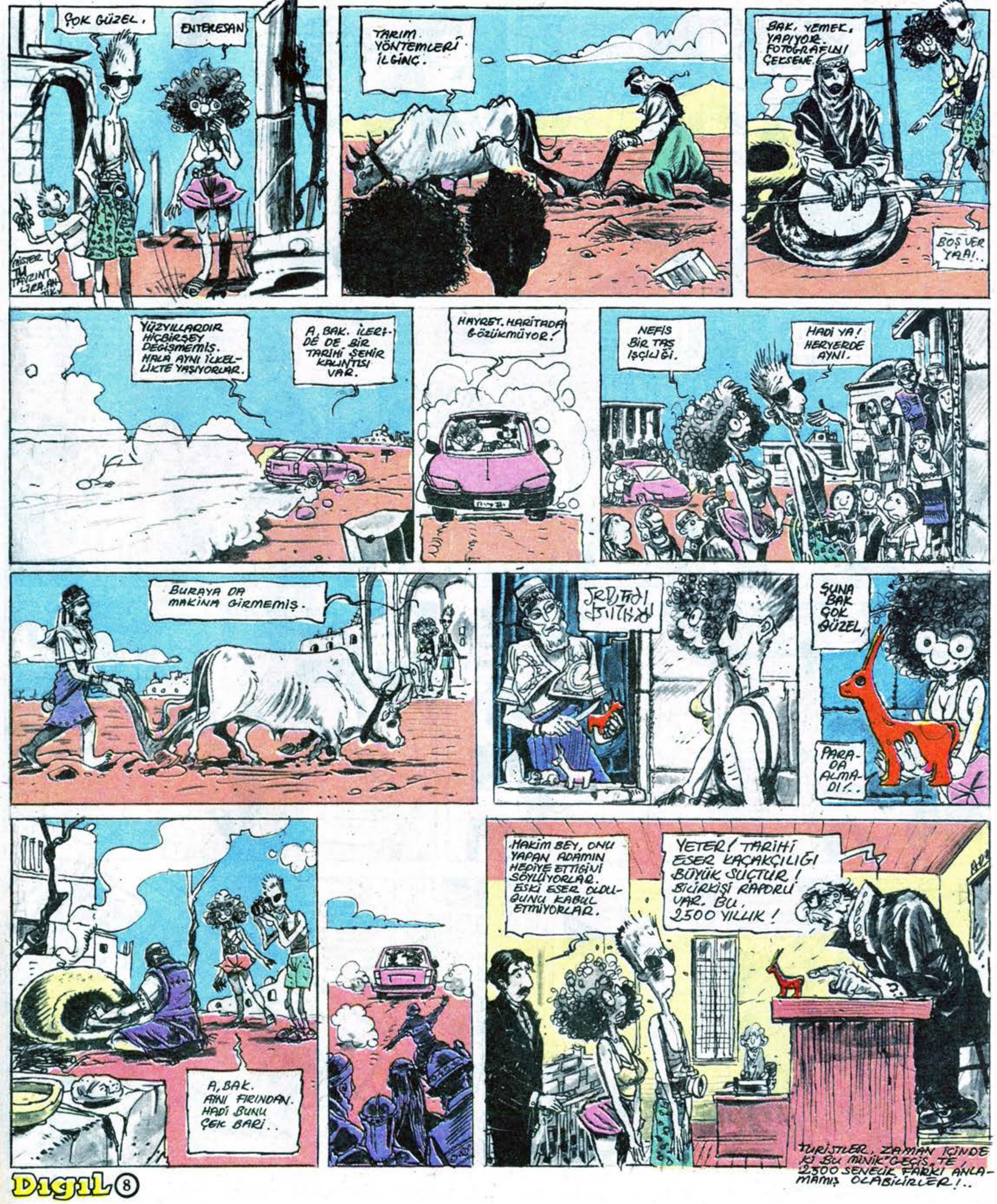

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP – SÖNER – SEVKET

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP – SONER – ŞEVKET

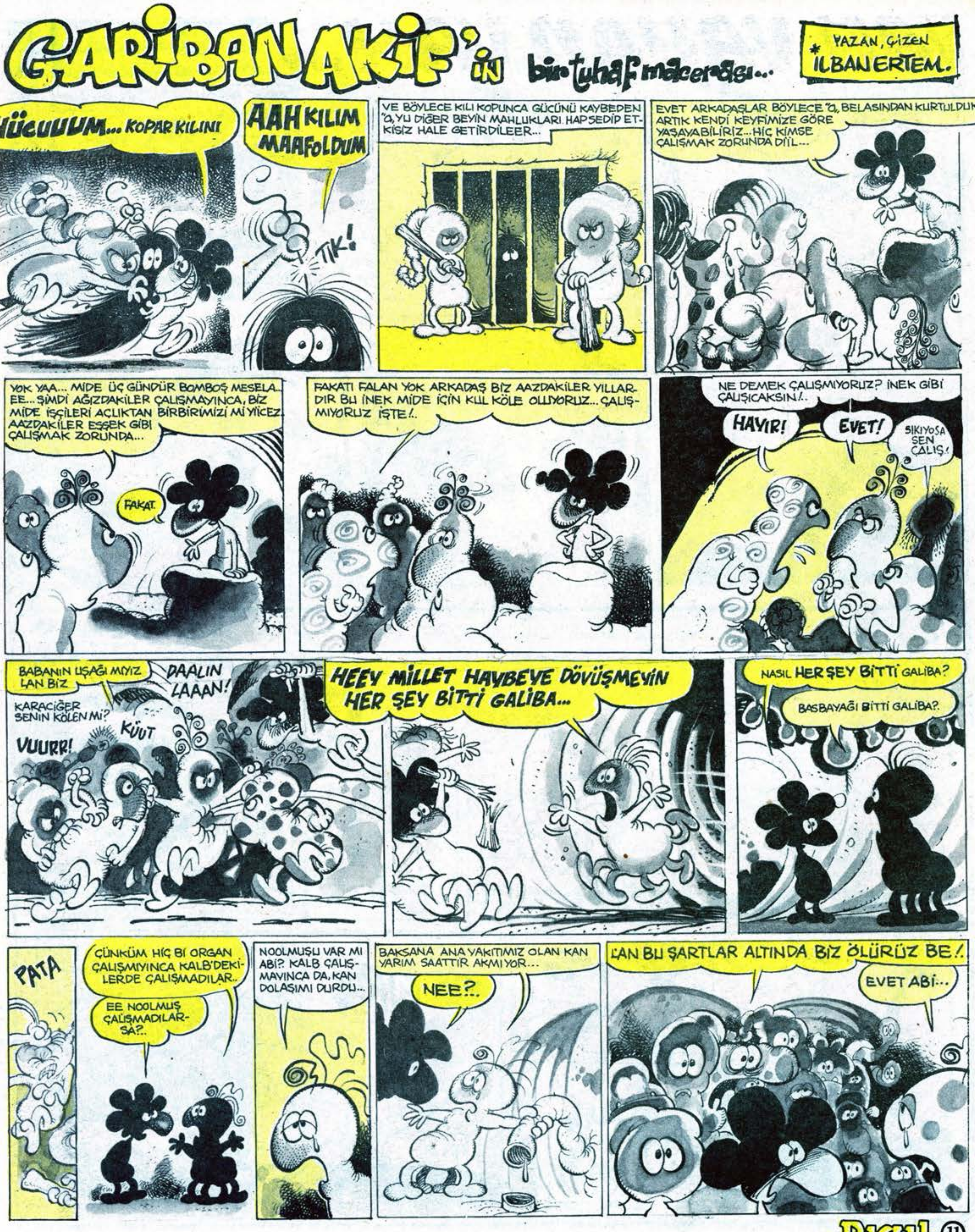
GARİBAN AKİF'İN bir tuhaf macerası...
YAZAN, ÇİZEN İLBAN ERTEM.
HÜCUUUM... KOPAR KILINI
AAH KILIM MAAFOLDUM
TIK!
VE BÖYLECE KILI KOPUNCA GÜCÜNÜ KAYBEDEN "O"YU DİĞER BEYİN MAHLUKLARI HAPSEDİP ETKİSİZ HALE GETİRDİLEER...
EVET ARKADAŞLAR BÖYLECE "O" BELASINDAN KURTULDUK ARTIK KENDİ KEYFİMİZE GÖRE YAŞAYABİLİRİZ... HİÇ KİMSE ÇALIŞMAK ZORUNDA DİİL...
YOK YAA... MİDE ÜÇ GÜNDÜR BOMBOŞ MESELA.. EE... ŞİMDİ AĞIZDAKİLER ÇALIŞMAYINCA, BİZ MİDE İŞÇİLERİ AÇLIKTAN BİRBİRİMİZİ Mİ YİİCEZ. AAZDAKİLER EŞŞEK GİBİ ÇALIŞMAK ZORUNDA...
FAKAT.
FAKATI FALAN YOK ARKADAŞ BİZ AAZDAKİLER YILLARDIR BU İNEK MİDE İÇİN KUL KÖLE OLUYORUZ... ÇALIŞMIYORUZ İŞTE!..
NE DEMEK ÇALIŞMIYORUZ? İNEK GİBİ ÇALIŞICAKSIN!..
HAYIR!
EVET!
SIKIYOSA SEN ÇALIŞ!
BABANIN UŞAĞI MIYIZ LAN BİZ
DAALIN LAAAN!
KARACİĞER SENİN KÖLEN Mİ?
KÜUT
VUURR!
HEEY MİLLET HAYBEYE DÖVÜŞMEYİN HER ŞEY BİTTİ GALİBA...
NASIL HER ŞEY BİTTİ GALİBA?
BASBAYAĞI BİTTİ GALİBA?.
PATA
ÇÜNKÜM HİÇ Bİ ORGAN ÇALIŞMIYINCA KALB'DEKİLERDE ÇALIŞMADILAR..
EE NOOLMUŞ ÇALIŞMADILARSA?..
NOOLMUŞU VAR MI ABİ? KALB ÇALIŞMAYINCA DA, KAN DOLAŞIMI DURDU...
BAKSANA ANA YAKITIMIZ OLAN KAN YARIM SAATTİR AKMIYOR...
NEE?..
LAN BU ŞARTLAR ALTINDA BİZ ÖLÜRÜZ BE!.
EVET ABİ...

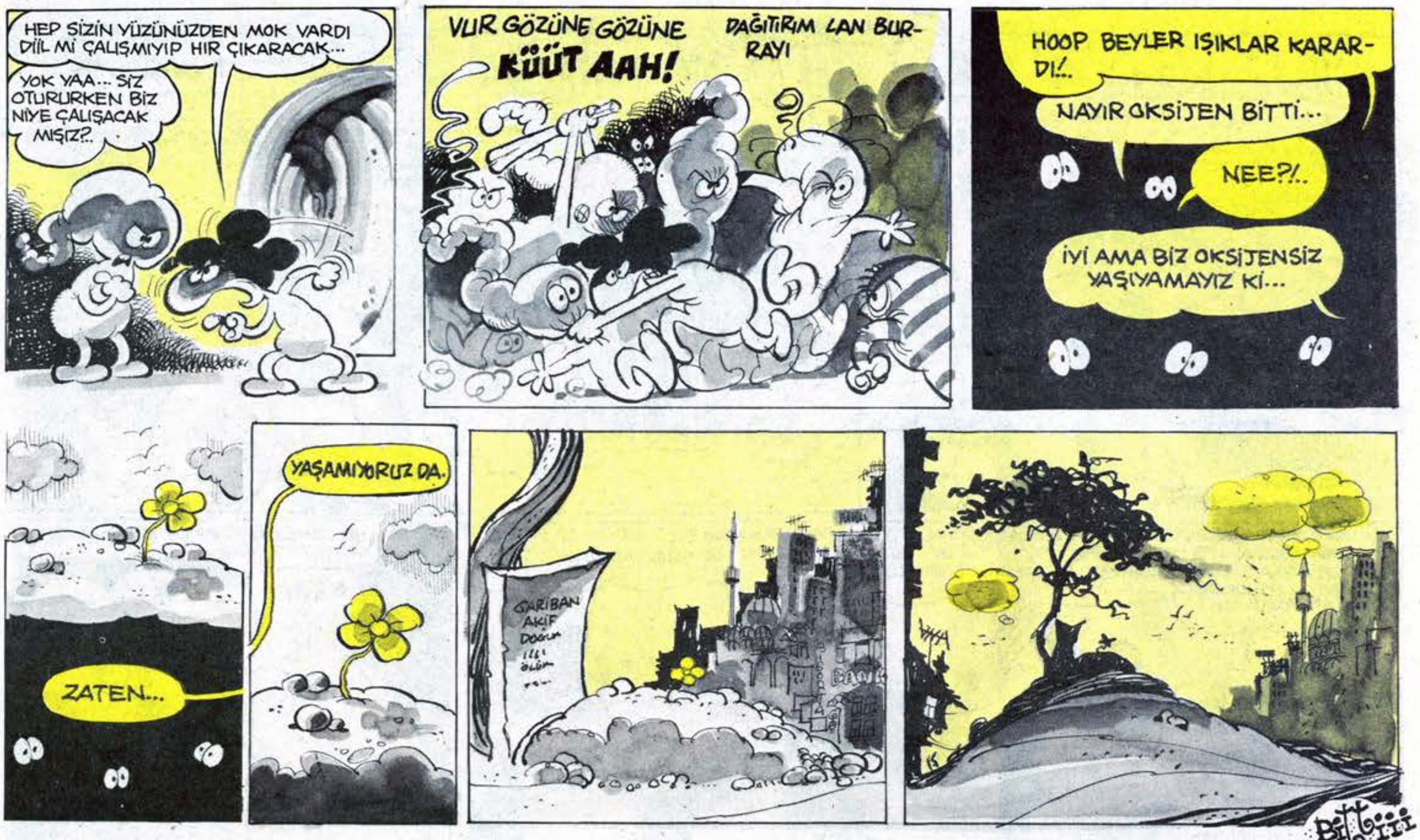
HEP SİZİN YÜZÜNÜZDEN MOK VARDI DİİL Mİ ÇALIŞMIYIP HIR ÇIKARACAK...
YOK YAA... SİZ OTURURKEN BİZ NİYE ÇALIŞACAK MIŞIZ?..
VUR GÖZÜNE GÖZÜNE
KÜÜT AAH!
DAĞITIRIM LAN BURRAYI
HOOP BEYLER IŞIKLAR KARARDI!..
NAYIR OKSİJEN BİTTİ...
NEE?!..
İYİ AMA BİZ OKSİJENSİZ YAŞIYAMAYIZ Kİ...
ZATEN...
YAŞAMIYORUZ DA.
GARİBAN AKİF

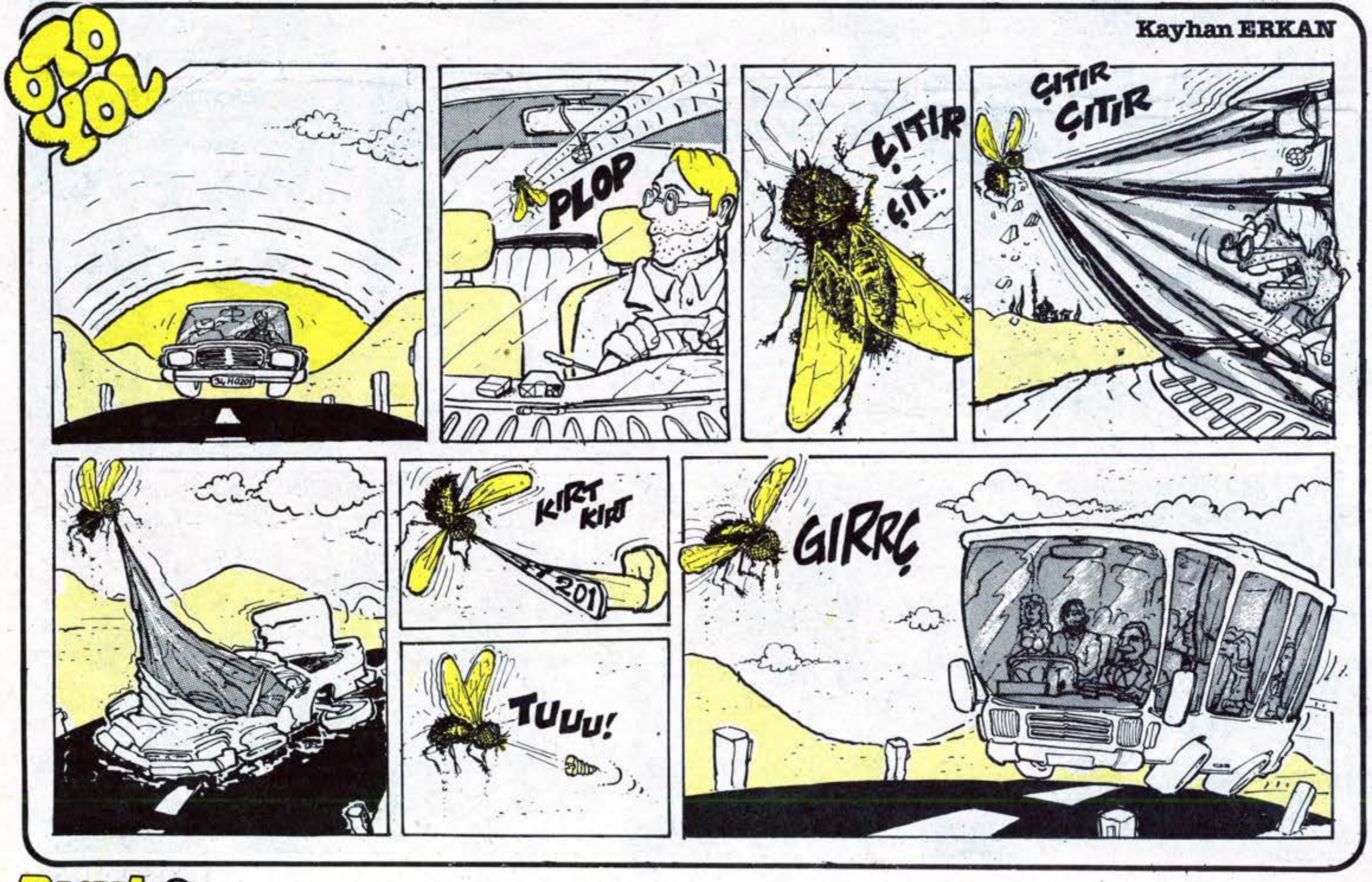
Kayhan ERKAN
OTO YOL
PLOP
ÇITIR ÇIT..
ÇITIR ÇITIR
KIRT KIRT
GIRRÇ
TUUU!

YAVUZ HAKAN

TAM GAZ GİDERKEN

- Zifir zifir Amerikan sigarası ve Japon arabası filan israf eden toplumumuz cola fiyatlarına caz yaptı. Bravooo... Belki ilerde eğriyi doğruyu da aynı kararlılıkla ayırırız.
- İki güzide rehabilitasyon doktorumuz Fener - Beşiktaş'ın toplu terapisi büyük ilgi gördü.
- Kurtarma yazılıları ve sözlüleri toplu gösterisi tüm yurtta başladı. Sadist ve mazosistler karşı karşıya.

PUNDUNA GETİRMECE LİTERATÜRÜ

- Aşağı Bağdat sorulmaz
- Sensiz şehadet neymiş.
- Bakarsan bağ bakmasan da olur.

MİNİ RÖPORTAJ

Artık yalnız adı kalan Leo Zeppelin'in cileri ölen davulcuları John Bonham'ın mezarı başında bulduk.

DIGIL: Robert Plant, Zeppelin niye patladı.

PLANT: Baterist Bonham ölünce pilimiz bitti.

DIGIL: Bi baterist bulup adapte olabilirdiniz.

PLANT: Bizim Bonham usta bi kuklacı gibiydi bi kolu beni bi kolu Jimi Page'i bi ayağı J.P. Jones'u öbür ayağı da kendini yönetirdi. Nerdeee...

DIGIL: Sör Jimi Page. Satış rakamlari paraları biyana bırakın Zeppelin'in en kıyak dönemi ne zamandı.

PAGE: İkinci plağı yapıyoduk "Thank's" diye bi şarkı dilimizin uzunda ha oldu ha olucak bi türlü tam sevemiyoruz. Stüdyonun elektriği kesildi. Akustik aletlere kaldık. İşte o elektriksiz iki saat grubun en iyi zamanıydı.

DIGIL: En sevdiğiniz gitar solonuz.

PAGE: III. Plağımızda ama adını söylemem.

DIGIL: Mister Jones. Lütfen ağlamayın ben de kötü oluyorum. Peeki peeki. Ben yine Robert Plante musallat olayım. Eee bayım Atlantik şirketi Ahmet Ertegün önce sizi reddetmiş. İkinci çalışmanızda beğenmiş niye dersiniz.

PLANT: O zamanlar hepimiz kunik vakaydık. Pis kokuyoduk, sarhoştuk, sevgililerimiz köpeklerimiz ve bi miktar fanatik arkadaş grubu ile gittik stüdyoya. Ertegün diş ve tırnak kontrolü yaptı. Müziğimizi çaldık ama hikâye. "Bi tur atın öyle gelin" dedi.

DIGIL: Bay Jones Armoni zekâsı fecii iyi bi eleman olarak tamamsınız niye solo plak filan yapmıyosunuz.

JONES: Ben masallarda yaşayan bi çocuk gibiyim. Şimdi masal da kalmadı. Çocuklar da beş yaşını geçince büyük gibi oldular. Gidin başımdan ağlamak istiyorum yaa...

YEDİNCİ VİTES

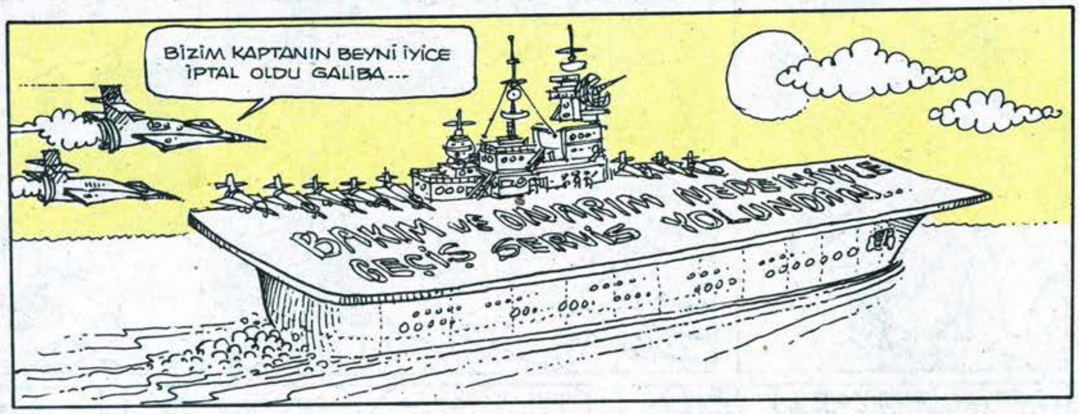

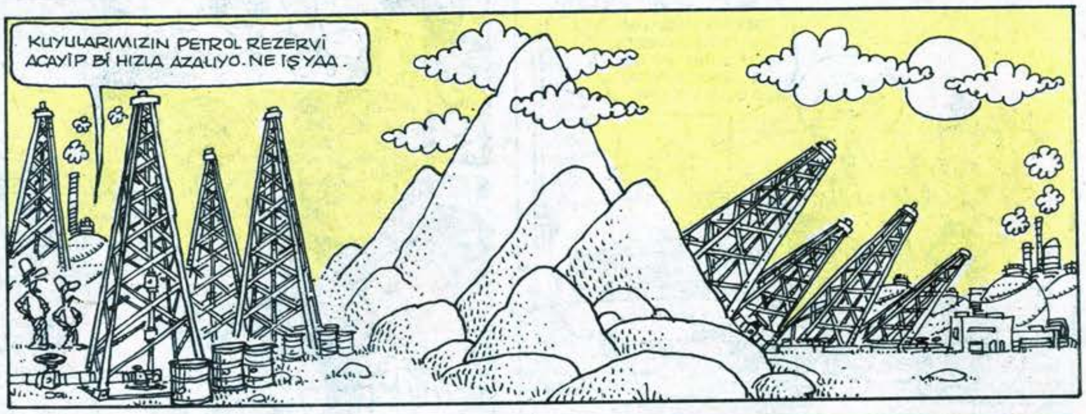

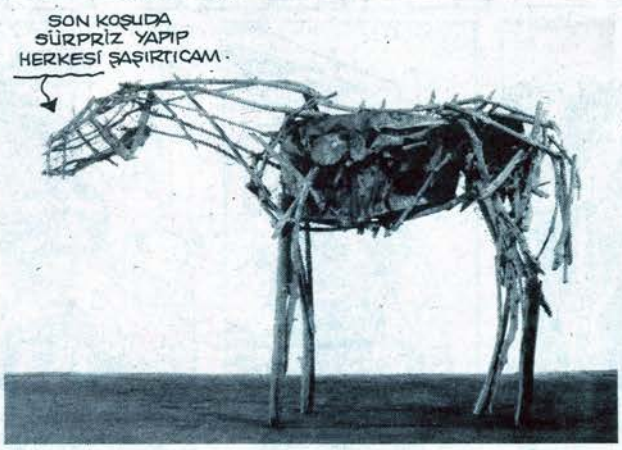

ÇİRKİN ADAM

HALİL İ.YILDIRIM

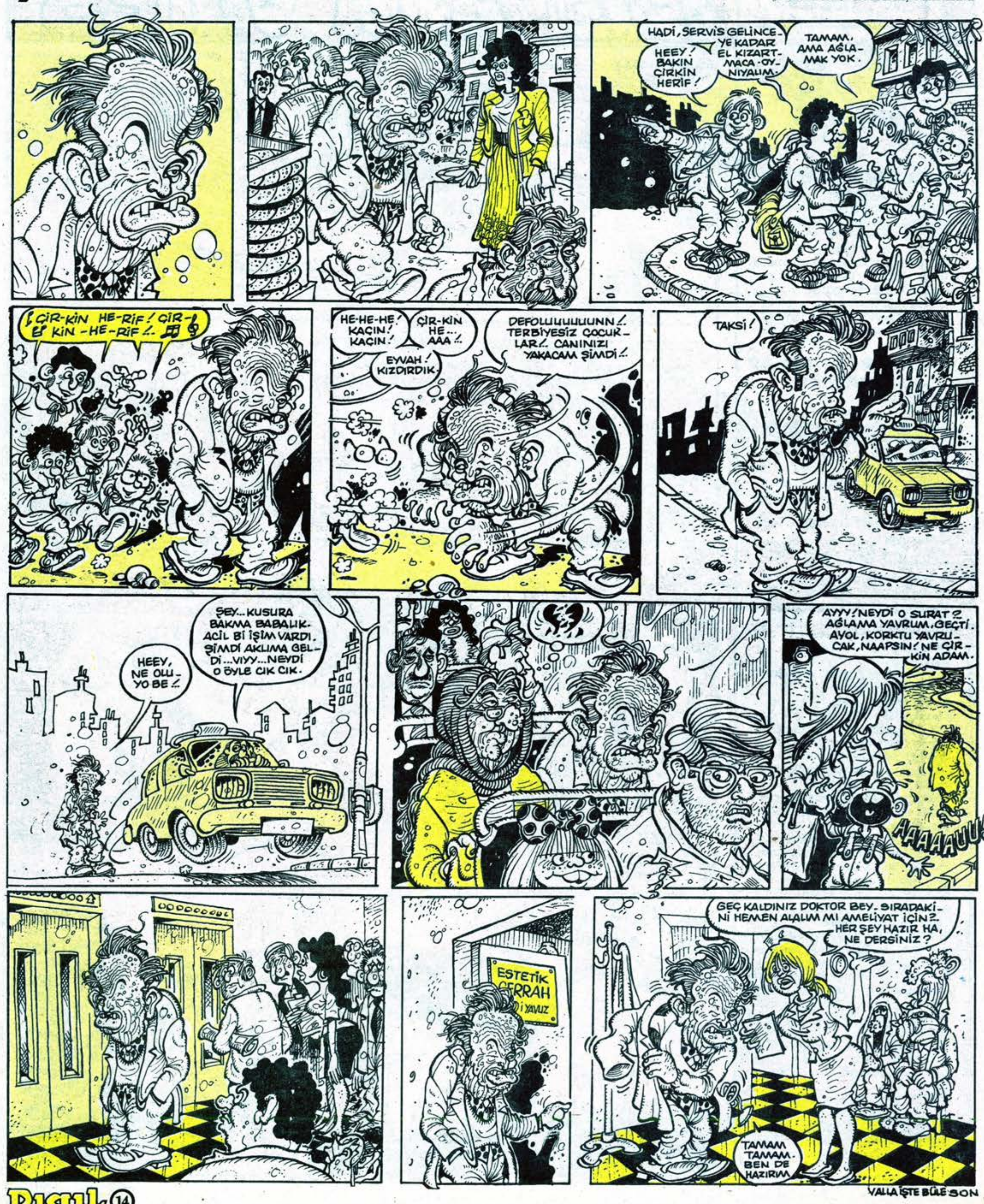

Kara delikleri kaldır aradan
Nuri KURTCEBE
BOŞLUK GEMİSİ KOZMOZ-I KARA DELİKTE Bİ KAPIYLA KARŞILAŞMIŞTI...
VAY CANINA NASIL AÇARIZ BİZ BUNU ?..
LAZER TOPUYLA ÖRTMENİM
DOGRİ LA.!
DOZZZT!
VAY BE.! NE BİÇİM KAPIYMIŞ BU ?.. DOZTT DİYE LAZERİ YEDİ HİÇ Bİ ŞEY OLMADI SADECE ŞURASI AZICIK UF OLDU.!..
GERİYE TEK Bİ ÇARE KALDI.!.
NASA
GÜM
GÜM
HEEEY KİMSE YOKMUU
GÜMMM GÜM.. GÜMM
KİMSE YOKMUUU ?..
GÜMMM GÜMM GÜÜMMM GÜÜMMM GÜÜMM
GÜM GÜM GÜM
AHH !...
GÜM GÜM GÜM
NOOLDU CANIM ?..
GÜM GÜM.!
GÜM
GENE BAŞLADI.!..
GELDİLER.!..
NE ?..
KİM ?
GÜM GÜM GÜM GÜM
KAFAMDAKİ SESLER .!..
GÜM GÜM GÜM
GÜM GÜM GÜM
SON KURTCEBE 90

avanak avni
EYVAH! FENER YENİLDİ...
EVET ACELE AVNİ-Yİ BULMA-LIYIZ...
ÇOCUK ÇOK EFKARLANMIŞTIR!
EVET DURUM KÖTÜ!
ALLAH VERE DE ZAMANINDA YETİŞEBİLSEK...
YETİŞEMEZ-SEK ÇOK FENA OLUR.
EYVAH! ARTIK ÇOK GEÇ!
ÇABUK MAHALLELİYE, KARAKOLA, İTFAİYEYE HABER VERELİM..
KORKTUĞUMUZ BAŞIMIZA GELDİ.. EFKARINDAN GENE Bİ ŞİŞE BIRA İÇMİŞ..
HAYYT LAN HAYT! KAÇMAYIN KIZLAR ALEN DELON GELİ-YOOR.. DEEH BE DEEH!
HOŞGÖNÜL MEYHANESİ
OĞUZ ARAL

ALLAAGHH!.. CÜZDAN BULDUM.
1
BİR ANLIK MUTLULUK-TU.. GELDİ-GEÇTİ İŞTE...
2
balığımı deniz kaptı vermiyo namussuz...
KAÇ GÜNDÜR KOLA PARASI ÖDEMEMİŞSİNİZ RIZKINIZI KESTÖZ..
Bi güneş gözlüğü alamadık. Mecburen evde bi-rakıyoz göz-leri...

BİR SERGİDEN İZLENİMLER
Zafer Temoçin
(Oskara aday ilk Türk karikatürcüsü)
Londra National Gallery.
MCMX III
John Constable'ın ünlü tablosu: SAMAN ARABASI
Ve bir çift kem göz... Bi halt çevirecek, ama haydi hayırlısı...
HOŞ.
PEK HOŞ...
AÇILIN! DAHA FAZLA DAYANAMI-YORUM! SİNİRLERİM BO-ZULUYOR!
DUR!
AMA ÖYLE HİÇ İYİ DEĞİLDİ... GÖZLERİM RAHATSIZ OLUYOR-DU...
O ARAZİNİN SAHİBİNE EN AZ 30 DAİRE VERİRDİM. AAH, ŞİMDİ NERDE ÖYLE BOŞ ARSA...